

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Poutní místo ve staletích: Historie a současnost poutního místa Neratov v Orlických horách

Autorka: Eva Křížová

Předložená diplomová práce paní Evy Křížové má vcelku jasný záměr, kterým je představení poutního místa Neratov – jeho historie a současnosti. Tento záměr se nepodařilo zcela jasně vymezit v úvodu, kde jsou cíle práce pojaty spíše jako popis jednotlivých kapitol (které jsou následně popsány podrobněji při představení struktury práce). Nesprávně je propojeno představení fáze práce historika (heuristika, analýza, syntéza) se zmínkou o konkrétní metodě (svědectví pamětníků; naopak zde chybí zdůraznění jiných metod práce se zdroji – např. přímé, komparativní).

Diplomovou práci nelze považovat za čistě církevně-historickou: Ačkoli je dělena do sedmi kapitol, první čtyři kapitoly a kapitola sedmá se zabývají historií a zbylé dvě prakticky současností (či jen velmi nedávnou historií po roce 1989).

Historicky orientované kapitoly byly vytvořeny převážně na základě dostupné literatury, přičemž se jedná o tu méně povedenou část celé práce. Popis historie regionu, dějin Neratova, historie zdejšího kostela Nanebevzetí Panny Marie i dějin poutního místa, které zde vzniklo, je často velmi torzovitý (chybí často popisy dění v celých staletích), jednotlivé části spolu sice souvisejí tematicky v nejširším slova smyslu, ale nejsou vzájemně dobře propojeny; místy se zde nachází nepřesnosti, které souvisí s obecnějšími dějinami naší země potažmo střední Evropy.

Uvedu několik příkladů: Hned v první kapitole se hovoří např. na s. 9, že Hitler nastoupil k moci v roce 1939; v kontextu 17. století a soužití lidí hovořících česky či německy autorka píše o „národnostech“ (což je zavádějící).

Ve druhé kapitole není jasné, proč zde autorka zařadila podkapitoly 2.4, 2.5 a 2.6. Proč zrovna píše o jednom kronikáři, jednom mostu a jedné škole. V podkapitole 2.3. zase slibuje něco jiného, než se zde čtenář dozví – najdeme zde kromě „Původu a názvu“ vcelku nelogicky také správní dělení od druhé poloviny 20. století do současnosti.

Ve třetí kapitole se často opakují již několikrát uvedené informace – což je dáno tím, jak postupně autorka čerpala z různých zdrojů a nedokázala provést důsledně syntézu takto získaných informací. Takové „opakování“ (a domnívám se, že i poměrně „obsahově zmatené“ vyprávění) můžeme sledovat např. na s. 17-18, kde

často není jasná časová souslednost jednotlivých událostí. Nové opakování již zmíněných historických událostí si pak můžeme znovu přečíst ve čtvrté kapitole. Je škoda, že se autorce nepodařilo zapracovat získaná svědectví pamětníků do historie Neratova před rokem 1989. Řazení této kapitoly na závěr práce mi nepřijde logické.

Povedenější a obsahově ucelenější je již zmíněná druhá část celé práce (pátá a šestá kapitola), která se zabývá obnovou poutního kostela po roce 1989 a aktivitami místních lidí ve spojení s působením kněze Josefa Suchára. Pro budoucnost bude využitelná zejména jako pramenný materiál, díky kterému budou i příštím generacím zachována vyprávění o široké paletě činností nějakým způsobem spjatých s Neratovem, zde žijícími lidmi, zdejším kostelem i katolickou církví. V tom tkví asi největší hodnota celé diplomové práce. Vzhledem k tomu, že je popisována velmi nedávná minulost, prakticky současnost, odkazuje se autorka pouze na velmi omezený soubor zdrojů.

Kritickou připomínku – v pohledu na celou diplomovou práci – si zaslouží místy nedotažené formální úpravy textu (i poznámkového aparátu – chybí zde např. tečky na konci řádků, mezery, atp.). Nachází se zde opravdu velké množství interpunkčních chyb.

Předloženou magisterskou práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit stupněm **dobře**.

Rudolf Svoboda

V Českých Budějovicích 4. 7. 2019